

„Danstereu“, et halvgentlig Ryheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika, udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

„Danstereu“ udgaaer hver Tirsdag og Fredag. Pris pr. Aargang \$1.50. Udlandet \$2.00. Bladet betales i Forud.

Arbejderforeninger. Ved en saadan Industriamp, som der for Tiden fores i Chicago, toinges man jo til at tænke paa, hvor det skal Ende.

bedre Maader at fætte Arbejdernes Ret igennem paa. Strites burde snart høre til det forbigangne. Der er to andre Maader kendte, hvorpaa Arbejdernes kan afgøre deres Mellemværende med Arbejdsgiverne; de maa træde i Stedet for Strites. Den ene af disse Maader bruges i mange Industrier paa de fleste Lande og i Udlandet.

Men skal en Overenskomst saa ikke kunne opnaaes, fordi den ene af Parterne er urimelig og paastaaelig, saa staar den anden Maade til Raadighed — nemlig Voldgift. Det Middel maa man jo ofte gribe til til sidst alligevel, efter at en Strite er bleven uudholdelig. Saaledes i den store auctraite Kulfirte. Men da der jo absolut langt fløgere at gaa til Voldgift uden Strite.

Men her synes at mangle et Strid fra Statens eller Lovgivningens Side. Thi om, for Eksempel, Teamsterne i Chicago, eller oprindelig „garment workers“, havde været villige til at lade deres Klager afgøres ved Voldgift, (hvad de jo har erklæret), hvad nytte det, naar Modparten ikke var villig dertil? Her faar vi netop overfor Strites dybste Aarsag. Om den ene Part er villig til at lade upartiske, kundige Mænd afgøre et Mellemværende, som de industri-drivende og Arbejdernes ikke selv kan komme til Rette om, men Modparten er uvillig — hvad skal de saa gøre? Saa er det jo ingen anden Udvej end — for Arbejdernes Vedkommende Strite, for Arbejdsgiverens Vedkommende Lockout. Og begge Dese er Ulykker.

Man vil maaste mene, at det er unyttigt for os at ofre saa megen Tanke paa dette Spørgsmaal. Men for en Del saa lever vi og vort Folk jo med i Udviklingen her og kan ikke lade være at tænke over Dagens alvorlige Begivenheder, og forøvrigt er jo en stor Del, formodentlig et stort Flertal, af vort Folk i dette Land Arbejdere. Og det gælder jo om at rettelte Tantegangen angaaende de Spørgsmaal, der griber saa dybt ind i Folkets Liv.

Hidindtil har de vide Landstræninger og den liberale Homestead-Lov tjent som Afleder for den overskyldige Arbejdsstyrke, saa Arbejdsspørgsmaalet ikke er blevet i den Grad presserende, som det kan ventes, det vil blive i Fremtiden. Men da ikke Spørgsmaalet om tvungen Voldgift maa komme frem for at undgaa Strite-Ulykker. Men ikke Statsregeringerne eller Fællesregeringen bliver mødt til at vise en Udvej, ad hvilken den villige Part i en Industri-Strid kan opnaa sin Ret uden at være tvungen til at gribe til Rødværgel — Strite eller Lockout?

En ualmindelig Bog.

Ualmindelige Bøger har vi saa mange af. „Strabelig, dog stærk“ er ikke en Bog af den Slags, man hører Dag faar i Gaanden. Den illustrerede Jesu Ord: „Ingen har større Kærlighed end dette, at en sætter sit Liv til for sine Venner.“ Den viser os en Dreng, regnet for intel i Berden, men som sit et stort Naab i Guds Rige hidsket. Han fandt hen til Frelseren og lærte at elske med hans Kærlighed.

Bil du lære bedre at forstaa, hvorfor Guds Rige hører Børnene til, saa læs denne Bog. Bil du se Jesu Kærlighed oplanstet i et Menneskes Hjerte, da vil du finde det her.

Det er en Bog for Børn, Unge og Gamle og ikke mindst for Søndags-Skolelæreren, — alle vil have Udbytte af at læse den.

„Strabelig, dog stærk“ faas i Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb., og koster indbunden 25 Cents. Potter, Neb. Chr. Peteresen.

„Danstereu“ udgaaer hver Tirsdag og Fredag og koster kun \$1.50 om Aaret. Prøvenummer sendes frit paa Forlangende.

En Oplysning.

I Tirsdags „Danstereu“ meddelte den ærede Redaktør i sit Tilsvaer til Stykke om „vort Indremissionsarbejde“, at „Samfundets Formand var ogsaa med paa at begynde Indremission i nordre Nebraskastræde. Nu synes det, som han har faaet et foreløbigt Syn paa Maaden at fremme Indremissionsinteressen paa. Nu vel — en Mand skal have Ret til at stille Anstuelse angaaende et Organisations-spørgsmaal“ —

Denne Meddelelse er splittet for mit Vedkommende. Redaktøren maa formodentlig drage den Slutning, fordi jeg var i Krebsen, da jeg fandt ubilligt med Paabegyndelse af denne Mission. Men det var jeg netop ikke.

Men lad mig sige med det samme til fuld Fortællelse: Den bedste Fremgangsmaade i vort Indremissionsarbejde den vil jeg elske og støtte af mit hele Hjerte, selv om det er en selvstændig Indremission — hvis det er den bedste Maade. G. B. C.

Med de ovennævnte Ord var det ikke min Mening at sige, at Formanden gav Initiativet til Indremissionen i nordre Nebraskastræde, men at han gik med paa den, var med paa den og billigede den en Tid. Saadan er hans Forhold til denne Sag sammen til at staa for mig, og jeg er derfor paa det, saa beder jeg om Forladelse. Men naar vi alle er enige om at ville finde den bedste Maade, og vi saa beder Menighedens og Missionens Herre om at vejlede os i denne som alle Sager, saa hjælper han os nok ogsaa til at finde den. M. M. M.

Febbles.

Vi burde kanske før have givet lidt Oplysning angaaende disse Fortættelser under ovennævnte Overskrift. Forfatteren, der giver sig selv det bedste Navn „Fattigmand“, er literært og poetisk interesseret og, som vi ser, heller ikke uden digterisk Begavelse. Han blev begejstret over Axel Madsens Digt „Den kongelige Sanger“ og skrev saa og spurgte, om vi vilde optage nogle „Kæmper“ over Danmarks Historie, skrevet paa Engelsk. Vi svarede ja, gerne, og det var saa Anledningen. Forfatteren er dansk og skriver selv om sine „Febbles“:

Dr. Redaktør! Tal for Tilbællsen til at sende mine engelske „Kæmper“ til „Danstereu“ — Endnu 1. Affinit „gil“ i en lille local Populist Avis i de haarde Aaringer, følte jeg dog, som om det var spildt Umage, men hvis de nu fortjener det, vil de faa en videre Betragtning — de maa nu tale for sig selv —. Opgaven er at frembringe den genældende Kæmpighed overfor den rædende Magt, som Ingemann giver os det i sin historiske Roman „Prins Otto af Danmark“, og paa dette Værk hviler mine Udbrag i Hovedtrækkene. Af mange Grunde maatte jeg standse i mit Værk, og har kun et Par Kæmper paa andet Affinit, der stude fremhøvede Ebbesen og hans Daad (disse blev ikke offentliggjort). Men om De, efter at have læst det første, stude finde det Umagen værdt at fortsætte, kan jeg maaste finde Kraft dertil. —

Da jeg skal omstride det hele, tænkte jeg at indbynde ugentlig som følger: Indlægge Indlæg — Duce Wholph and Count Gerard — Retribution — Count Gerard — The Gypsy — The Witch — The Witch's Trial — The Autodafé. —

Saa vil jeg ogsaa oplyse, at mine Strikulier paa Engelsk gaar over Mærket „Fattigmand“, dels fordi det er et Naab der passer godt „all around“, og dels for at det kan staa som et Nationalmærke.

Om nogen nu efter at have læst det ovennævnte stude have Lykt til at læse det hele i Sammenhæng, saa findes første Affinit i Nr. 30 og Fortættelserne i Numrene 32, 34, 36 og 38. Der kan endnu ventes to Fortættelser, i Nr. 40 og 42.

Vi tager med Begærighed imod det af Forfatteren antydede om Ebbesen og hans Daad. Paa denne Maade faar vore engelsklydne unge saa lidt dansk Literatur, en lille Mundsmag, paa Engelsk.

Udvalgte Indlæg — Duce Wholph and Count Gerard — Retribution — Count Gerard — The Gypsy — The Witch — The Witch's Trial — The Autodafé. —

Saa vil jeg ogsaa oplyse, at mine Strikulier paa Engelsk gaar over Mærket „Fattigmand“, dels fordi det er et Naab der passer godt „all around“, og dels for at det kan staa som et Nationalmærke.

Om nogen nu efter at have læst det ovennævnte stude have Lykt til at læse det hele i Sammenhæng, saa findes første Affinit i Nr. 30 og Fortættelserne i Numrene 32, 34, 36 og 38. Der kan endnu ventes to Fortættelser, i Nr. 40 og 42.

Vi tager med Begærighed imod det af Forfatteren antydede om Ebbesen og hans Daad. Paa denne Maade faar vore engelsklydne unge saa lidt dansk Literatur, en lille Mundsmag, paa Engelsk.

Et Brev fra Transval.

Johannesborg, 15. April 1905. — — — Angaaende Indsamlingen for Monumenternes Opstilling over de faldne Standinaver, saa har Komiteen endnu ikke erholdt nogen Underretning om, enten de Standinaviske Blade „Svenska Tribunen“ og „Standinaven“ har optaget Opraadet om Hjælp eller ej. — Det er en Skam, om vort Haab skal strande paa Grund af, at disse Blade ikke vil fremføre Sagen, da vi nærer den Tante, at der findes mange Standinaviske Brødre i Amerika, der nok vilde give os en Haandsrækning, om Anledning dertil blev dem givet.

Monumenterne er nu alle ankomne til Sidsfrita. Hovedbavtationens og den svenske Nationalisten har ligget i East London nu i flere Maaned, de andre tre ed fornødt ankomne, men faar vel ogsaa Lov at blive liggende i længere Tid, da vi endnu kun har 162 Pd. St. paa Haender. — Til Jernbanesraadet udfordres 84 Pd. St. til Told, Storage og Landdingssæe va 30 Pd. St., og for deres Transportering over 4 Mil af ujevn Vej og deres Opstilling har Komiteen antaget den højst bydende Entreprenør, da han stiller Kaution, og han skal have 145 Pd. St., saa det ses heraf, at vi kommer til at mangle mere, end jeg stred for en Tid siden, og jeg frygter for, at vi aldrig vil blive i Stand til at fuldføre Værket, medmindre Moderlandene igen kommer os til Hjælp.

Gothard Christensen. * * * Det var jo mange, der fulgte Boerstrigen med Interesse, og som færlig interesserede sig for det lille tapre Boerfolk og dem, der kæmpede paa deres Side. Om nu nogen stude føle sig at vise sin Interesse ved at være med at bidrage til et Minde for de Standinaver, som kæmpede og faldt for Boernes Sag, saa skal vi med Glæde modtage og fremsende Pengene. „Dit.“ s. Red.

Samfundsbetragtninger.

(Af J. M. Hansen, Chicago). * * * Samfundets Stolefag — jeg mener ikke Søndags- og Hverdagsstolen, men den udbredte Stole — har gjort gode Fremtrid i de sidste Aar, og dens Stilling er ret god; Undervisningen er i de fleste Læreres Hænder, og Elevantallet har været rimeligt. Derover maa vi glædes og takke Herren. Ligesaa have vi Grund til at være glade over den nye Tilbygning, som er bleven opført ved Stolen i Blair, og at den ogsaa paa det nærmeste er betalt. Lidt mangler der jo endnu, og nu maa J, som ikke har været med at opse, tage fat, saa det resterende kan indkomme. Hvor godt, om alt kunde være betalt inden Aarsmødet.

Jeg er dog ikke helt glad, naar jeg tænker paa Stolefagen i Den for. Kirke, idet der i de sidste Aar er arbejdet saa meget for at faa Collegen-afdelingen frem, at jeg frygter for, at den er ved at faa første Plads og vor Præstefole maa nøjes med anden. Iste blot her Collegenbegrebet slugt Præstefolens Naab, saa Collegenantallet er stillet foran i vor Stoles Rædningssavn, men det synes som Interessen for Collegenfagets fremgang og saa gaar foran. Jeg kan være glad ved Hjælpearbejdet og det fremgangs, men jeg kan ikke være glad ved, om det faar Lov til at blive en Gøgeunge, der truer med at ville sparke Præstefolens til Siden, om ikke helt ud af Reben. Og hvad der er det beklagelige af det hele er, at vor Præstefolproduktion — om jeg maa bruge det Ord — synes at sige hen og bliver forholdsvis alt for lille. Det kan nok være, at Collegenfagets fremgang ikke hæver Stylden for det; men det er sandelig sørgeligt, at vi næppe have saa mange Kandidater for Præstegerningen aartlig nu, Den for. Kirke er 9 Aar gammel, som begge de to Samfund, hvoraf den blev dannet, havde hver for sig stændt noget af dem havde nogen egentlig Præstefole. Og skal det blive ved at gaa saaledes tilbage med Præstefolproduktionen isandt os fremdeles, som det i Forhold til vort Samfundets Størrelse har gjort de sidste Aar, hvad skal saa det hele blive til. Flere af vore Præster begynde at graane og ælde og vilde

Som et Mr. Den menneskelige Organisme er som et Mr. Noget kommer i Orden, „Bæret“ negter at gøre Ljensle og man stunder sig til Umageren. Dunderer af Uve blir repareret med betydelig Beføjning, naar en Draabe Olje var alt, der tiltrængtes. Dr. Peter's Kurifo. Det gamle, velprøvede Artemiddel, er den Draabe Olje, der bringer den menneskelige Organismes „Bæret“ til at gaa igen. Den renser Blødet og giver ny Livskraft. Det er ikke en Apoteker-Medicin. Faas af specielle Agenter. Dr. PETER FAHRNEY, CHICAGO, ILL. 112-114 So. Hoyn Ave.

Den gamle, berømte Lægeanstalt N. ROSENBERG CO., Dr. C. P. FRIESE, Medical Sup'l. er den eneste Standinaviske Lægeanstalt i Amerika som gjør Behandling af kroniske og private Sygdomme til specielt Jag og brydverlet med norske og danske Patienter paa deres eget Svrog. Private og nervøse Sygdomme. foraarjagede af Ungdoms-Ubesindigheder, naturlige Vaner med alle deres forfærdelige Følger, saasom Stappelse, Tab af Livskraft, udfikket til Forretning, Njre- og Blæresygdomme, svag Njre o. s. v., behandles hurtigt, omfjorgsfuldt, billigt og i dybste Tausched med sikre og paalidelige Mediciner, specielt prepareret for hver Patient. Mediciner sendes overalt. Ungdommens Raadgiver, en af os udgiver Noget paa 48 Sider, omhandler Livets Værdier, Ligheder, Møgligheder, mange Slags Sygdomme og deres Følger o. s. v., og bryde lyses af enhver Mand. Sendes frit i forvelet Omfang til enhver, som paa et Bolkort eller i Brev sender sin Adresse til N. ROSENBERG CO., 80 Dearborn St., D 9 ; CHICAGO, ILL.

PROTECTED BY BLOCK SIGNALS. The first railway in America to adopt the absolute Block System in the operation of all trains was the CHICAGO, MILWAUKEE & ST. PAUL R'Y. It to-day has more miles of road operated under block signal rule than any other railway company. The St. Paul Road was the first railway to light its trains by electricity, and it now has more than three trains from Union Station, Omaha, to Union Station, Chicago, every day. — For time table, special rate write F. A. NASH, G. W. A., 1524 Farnam St., OMAHA.

behøve Afsløsning inden saa grumme mange Aar ere runde; men derjom der ingen bliver til at løse af, hvad saa? For om muligt at bedre paa nævnte Stade har jeg tænkt paa følgende. Det maa blive noget billigere at studere Teologi paa Trinitatis Seminarium. Buen er spændt for firamt. Efter hvad man kan høre om Priferne fra andre Stoler, da maa Teologerne paa vor Stole betale mere, end de gøre paa andre Standinaviske Præstefoler her i Landet; og deri har ste en Forandring; den Hindring maa ryddes bort, saa ingen af den Grund behøver at forlade vor Stole og gaa andet Steds hen at studere. Og saa maa Udgangen for ældre, troende, dekkittede Mænd, som føle skal fra Gud til at blive Præster isandt vort Folk, blive lettere end den nu er; Præstensorden taler for saadanne Lempelser paa dette Omraade, som maatte være mulige. Og endelig komme vi vist til at se os om efter nogle Præstemmer fra Danmark. Helt burde Eleverne jo komme fra vort eget Folk her i dette Land, men det synes, som om den dansk lutheriske Kirke har været for godt hidtil til at avle tilstrækkeligt af den Slags Frugt. Kunne vi saa for at høre paa Mangelen saa nogle troende unge Mænd fra Fædrelandet her over for at studere til Præstegerningen, da bør man være glad derover. Men ikke vort Udvalg i Danmark kunde gøre noget for os i den Retning.

Endelig vil jeg sige, at jeg tror, at det vilde fremme Stolefagen meget isandt os, dersom vi hørte og saa noget mere til vore Lærere i Blair. Hvergang Lærerskiftet kommer omkring, saa vi jo at vide, at vi have nogle saadanne, men ellers høre og se Menighedsberne lidt til dem. Ikke mener jeg, at vore Lærere kunde gennemrejse hele Den for. Kirke hvert Aar, men jeg mener, at det vilde være godt, om de stred noget om Stolefagen af og til i vore Blade, og rejste, saa meget omkring i Menighedsberne i Herterne, som Tid og Bille

ter tilfød dem. — Stude nogen synes, at det er at tale nedfattende om vore Lærere paa Stolen at stride dette, da vil jeg sige: nej, ingenlunde! Dersom vore Lærere var saadanne, at ingen i vore Menigheder brød sig om at læse eller høre af dem eller fra dem, ja da kunde de godt forholde sig tabte eller lade være med at rejse. Men nu er det modfattede Tilfælde. Saade Præster og Menigheder er glad ved at lytte til vore Lærere enten de forbynder Evangeliet eller de tale Stolens Sag. Og det er derfor jeg siger til dem: tom lidt mere ud af Røghyten!

8. Tyranni? Ved det kirtelig Udvalgs Møde i Rosenhavn sidste Efteraar d. 6. Okt. udtalte Bistop Nordam: „Ved at betragte de dansk-amerikanske Frimenigheder, ser man bedst, hvorledes Præsterne her nødes til at tale, som Menighedsberne ønske det.“ Længere fremme i Referatet („Aristokratisk Dagblad“) saa jeg Indremissionær Hans Chr. Beck's Naab. Jeg tænkte da: min gamle Ven vil vist gøre en Bemærkning til Bistoppen. Udtalelse om Amerika og sige, at han saadanne forholdene at være saaledes herovre i de dansk luth. Menigheder, som Bistoppen havde fremstillet dem. Men heri blev jeg ellers grundig stufet. Efter Referatet sagde Beck: „Han vilde som Meblem af Udvalget for Den forenede danske Kirke i Amerika giber Bistop Nordam Medhold i, at der fra Menighedsbernes Side søes et Tyranni. Alligevel — den, der tør sige sin Mening bliver i Reglen respekteret.“ Ja, saadan et Studsmaal til den dansk lutheriske Kirke i Amerika paa nævnte Udvalgsarbejde; Bistoppen taler vel nærmest paa Den danske Kirkes Vegne — han har jo været i dens Udvalg og kender den bedst — og Beck taler jo som Udvalgsmedlem paa Den for. Kirkes Vegne. Og hvad har man saa opnaaet med disse Bemærkninger? Jo herovre have